

[Pia Kjærsgaard]

tere om påtænkte boligforbedringsbeslutninger samt flere andre ting, der efter fremskridtspartiets mening er negative.

Lægger man plusser og minusser sammen, når vi altså til det resultat, at fremskridtspartiet siger nej til at støtte dette lovforslag.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne indlede med at takke for principiel tilslutning i hvert fald fra et stort flertal her i salen. Sådan måtte jeg opfatte bl.a. den socialdemokratiske ordfører.

Så vil jeg også erkende, at der her er tale om et teknisk meget kompliceret lovforslag, og jeg er da også enig i, at mange af de spørgsmål, der er rejst her i dag, nok med fordel kan drøftes nærmere i boligudvalget.

Der er flere, der har været inde på behovet for ændringer og også på omfanget af ændringerne. I den forbindelse synes jeg, det er interessant at følge, hvem det er, der har kritiseret, at der er så mange ændringer, for de fleste af de folketingsmedlemmer, der har haft ordet her i dag, og som i sin tid var med til behandlingen af det oprindelige lovforslag, har faktisk ingen kommentarer haft på det område. Det tager jeg som udtryk for, at man er klar over, at det var en meget, meget vanskelig fødsel i sin tid, og at tingene måske lige pludselig gik hurtigt, og ansvaret for det kan vel ligge på begge sider. Men vi har fundet, at det var nødvendigt at justere og modernisere tingene, og det er derfor, lovforslaget har fået det omfang, det har.

Jeg skal kommentere nogle enkelte bemærkninger fra de forskellige ordførere.

Til fru Lissa Mathiasen vil jeg sige, at det er vel ikke så afgørende, hvordan den nye revisionsparagraf kommer til at se ud. Der er andre, der har bedt om at få den rykket frem, men hvis der er behov for en revision af en lov, kan man jo altid komme med forslag til lovændringer. Vi er landet på det, der er anført i lovforslaget. Det finder jeg rimeligt, jeg føler mig overbevist om, at vi i hvert fald til den tid har betydelig flere erfaringer, end vi har i dag.

Må jeg sige til udtalelsen om pensionskasser, at jeg ikke har nogen konkrete forslag til, hvordan de skal ind i det. Jeg har kun sagt som en principiel holdning, at jeg synes, det er glimrende, at så mange som muligt kan være med til at forbedre vores bygninger

og vores byer. Det kan jeg ikke se der er noget som helst galt i, og jeg kan heller ikke se, at det giver problemer i forbindelse med lovgivningen her.

Til fru Agnete Laustsen vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at der har været en række ønsker fra forskellige sider om væsentlig mere vidtgående ændringer, men jeg tror, man kan sige, at det resultat, som er fremlagt, og som behandles her i dag, er en afvejning af, hvilke muligheder vi har, og hvad der er rimeligt i forhold til, hvordan flertallet udtalte sig i sin tid og stemte, da den oprindelige lov blev vedtaget.

Må jeg så sige til hr. Pelle Voigt, at det da er rigtigt, at der er 128 ændringer, men der er kun to paragraffer i lovforslaget alligevel.

Til hr. Estrup vil jeg gerne sige, at jeg i og for sig ikke har følt mig presset fra nogen som helst sider, heller ikke af kommunerne. Når vi udarbejder lovforslag, som vi nu gør, synes jeg, det er rimeligt, at vi så også lytter til dem, der arbejder med tingene, og det er klart, at det er kommunerne, der har tingene tættest inde på livet. Derfor har vi også i et vist omfang lyttet til, hvilke problemer kommunerne har rejst, men som det er sagt adskillige gange, er vi altså ikke gået nær så langt, som både kommuner og forskellige andre egentlig havde ønsket.

Så har der været talt meget om problemerne omkring lovforslaget vedrørende valgfrihed, L 70. Jeg kan i og for sig godt forstå, når man læser førstebehandlingen, at der er behov for at diskutere det igen, for hvis man f.eks. læser hr. Estrups udtalelse – nu skal jeg ikke citere, men til orientering kan jeg da sige, at det står i Folketingstidende, sp. 2424, den 21. november 1984 – så gav hr. Estrup udtryk for at være enormt meget positiv over for lovforslaget. På trods heraf har det ikke været muligt at skabe et flertal sammen med hr. Estrup siden da.

Hr. Estrup kritiserer mig for ikke at have haft drøftelser siden. Hvis vi skal ind på det spørgsmål, vil jeg da gerne sige, at jeg finder, det er hr. Estrups parti og socialdemokratiet, som har bremset op her. Jeg har adskillige gange efterlyst gode forslag. Vi har fået forslag fra det ene parti, men jeg vil ikke påstå, at de har været særlig gode – ikke endnu i hvert fald. Det er muligt, at disse forslag er på vej, og det er da klart, at hvis vi har en chance for at få L 70 gennemført i forbindel-